

om, hvilken Vægt de lægger paa at faa en saadan Erklærings Forhistorie som Vilkaar for, om man kan fæste Lid til fremtidige Erklæringer og Udtalelser fra de Herrers Side. Vi maa derfor vide, om det var en Erklæring af samme Art som de Erklæringer, det ærede Medlem Hr. Zahle som Statsminister udstedte under Behandlingen af Færø-Sagen, eller om det var en Erklæring, som var bygget paa en nøje Forundersøgelse. Nu er det ærede Medlem Hr. Zahle ikke til Stede her i Dag. Han var her i Gaar, han kunde have svaret paa det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup stillede, thi det drejer sig om dette ganske simple: det ærede Medlem Hr. Zahle maa vide, om han har undersøgt sine Ministres personlige Forhold, inden han afgav Erklæringen af December 1922, eller han ikke har det.

Men naar det ærede Medlem Hr. Zahle ikke er til Stede her i Dag og derfor ude af Stand til at svare, maa det ærede Medlem Hr. Rode i hvert Fald kunne oplyse, hvorvidt det ærede Medlem Hr. Zahle har rettet personlig Henvendelse til ham for at faa Oplysning om hans Forhold, for at sikre sig, at det ærede Medlem Hr. Rode ikke stod midt i en Spekulationsaffære samtidig med, at det ærede Medlem Hr. Zahle udsendte sin Erklæring om, at ingen radikal Minister havde været i Forbindelse med det feberagtige Forretningsliv. Det ærede Medlem Hr. Rode maa kunne oplyse, om der af den daværende Statsminister er foretaget en saadan Undersøgelse. Ja, det kan være, det er et ubehageligt Spørgsmaal, men det kan ikke blive afgørende, det ærede Medlem kommer til at svare. Naar det er lykkedes Landmandsbanken gennem Aarene siden 1920 at føre Forretningen, om jeg maa betegne den saaledes, frem gennem det falske Regnskab for 1921 og holde Sammenbrudet borte lige til Sommeren 1922, saa skyldes det jo den Atmosfære af Tillid, som i vide Kredse næreredes til Landmandsbankens Mænd paa Grundlag af den Betydning for vort Samfund, som man under det radikal-socialistiske Styre havde tillagt disse Personer. (Afbrydelse af Rode). Det kommer det ærede Medlem ikke udenom, det staar fast, og derfor var det ubehageligt for de Herrere, at jeg tillod mig at minde

om Ministeriet Friis' Tilblivelse. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg raabte op om „Majestætsfornærmelse“ i denne Forbindelse. Ja, det ærede Medlem kunde vel dermed kun tænke paa Fornærmelse mod det ærede Medlem selv og maa altsaa i denne Forbindelse forekomme sig selv majestætisk, han gjorde jo ogsaa i Generalstrejkens Dage en temmelig majestætisk Figur. Men den nøje Forbindelse, der var til Stede, vil ganske utvivlsomt blive lagt klar for Dagen, og at det var det ærede Medlem Hr. Borgbjerg en ganske særlig Glæde og Tilfredsstillelse at hilse Ministeriet Friis, ja, det fremgaar af det ærede Medlems Udtalelser i „Social-Demokraten“ hver eneste Dag i Perioden i Begyndelsen af April Maaned. Lad mig blot minde det ærede Medlem om, at han skrev i sit Blad den 6. April 1920, Dagen efter, at daværende Overformyndere Friis havde holdt sin Programtale som Statsminister i Folketinget. „Da Friis sluttede“, skriver Borgbjerg, „lød der Klapsalver fra Tingets Socialdemokrater og Radikale, og Borgbjerg gik hen for at komplimentere ham, medens Højre og Venstre sad tavse og tvære paa deres Pladser.“ Ja, Glæden var hos de Herrere, og deres Del af Ansvarret maa de ogsaa bære. Da en Passus i daværende Statsminister Friis' Tale lød: „Vi forfølger intet politisk Formaal, men ønsker kun at bidrage til at genoprette Arbejdsfred, Arbejdslyst og Samfundssind“, saa skriver „Social-Demokraten“ i sit Referat: „Stærkt Bifald fra Tingets Socialdemokrater og Radikale.“ Men de modtog just ikke med synderligt Bifald Bestræbelserne for at tilvejebringe Arbejdsfred, Arbejdslyst og Samfundssind, da disse Bestræbelser udfoldedes af den efter Valget følgende Regering, i hvert Fald gav de det ikke offentlig til Kende.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg bliver jo tit lyrisk i sine Betragtninger over Døgnets Begivenheder. Det er det, som gør adskilligt af hans Journalistik om ikke altid saa særlig charmerende, saa dog i høj Grad overraskende for Læseren. Naar det ærede Medlem begynder Skildringen af den ventende Folkehob ved Ministeriet Liebes Afgang med disse poetiske, disse lyriske Sætninger: „Fuldmaanen sejlede stor og pragtfuld over en